ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1923 || ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ || Ἀριθμὸς φύλλου 113

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3323. Περὶ χορηγίας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δανείων πρὸς κτηματικὰς ὁμάδας Σερρῶν..... 1
Νόμος 3325 Περὶ κυρώσεως τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 14ης Ἰουνίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 393 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῶν πρὸς αὐτὸ ἀντιστοίχων ἄρθρων τῶν λοιπῶν περὶ εἰρήνης Συνθηκῶν»..... 2
Νόμος 3326. Περὶ τροποποιήσεως, προσθήκης καὶ συμπληρώσεως τελωνειακῶν, φορολογικῶν καὶ ἄλλων νόμων καὶ περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεων ἀφορωσῶν τὰς τελωνειακὰς ἀρχάς.....

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ χορηγήσεως ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δανείων πρὸς κτηματικὰς ὁμάδας Σερρῶν.

Νόμος 3323

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τῶν νόμων 2517 καὶ 3025, ὡς οὗτοι ἀπετέλεσαν ἐνιαῖον κείμενον, συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1922 Διάταγμα ἐντὸς τοῦ νέου σχεδίου τῆς πόλεως Σερρῶν κειμένων γηπέδων, ἀποτελοῦντες κτηματικὰς ὁμάδας, δύνανται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνοικοδομήσεως ἐπὶ τῶν γηπέδων τούτων νὰ συνάπτωσι παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἐγγυήσει καὶ τοῦ Δημοσίου δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν ἀκινήτων τούτων, κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς σύστασιν κτηματικῆς ὁμάδος ἀπαιτεῖται συμμετοχὴ πέντε τοὐλάχιστον ἰδιοκτητῶν καὶ δήλωσις τούτων ἐνώπιον ἑνὸς τῶν ἐν Σέρραις συμβολαιογράφων, συντάσσοντος σχετικὴν ἔκθεσιν.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη περιλαμβάνει α') τὸ ποσὸν ὅπερ ἕκαστος τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεισφερομένων παρ' ἑκάστου τμηματικῶς νὰ δανεισθῇ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δ' ἀνέγερσιν δύο κατ' ἀνώτατον ὅρον οἰκοδομῶν καὶ τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀνώτερον τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν κατ' οἰκοδομήν, β') ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεισφερομένην παρ' ἑκάστου τούτων εἰς τὴν κτηματικὴν ὁμάδα ἀκινήτων, καὶ γ') δήλωσιν ὅτι ἕκαστος τούτων εὐθύνεται ἔναντι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Δημοσίου εἰς ὁλόκληρον καὶ ἀδιαιρέτως μέχρις ὁλοσχεροῦς ἀποπληρωμῆς παντὸς τοιούτου δανείου βαρύνοντος τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν αὐτὴν ὁμάδα.

Ἄρθρον 3.

Τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ συντάξαντος τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἔκθεσιν συμβολαιογράφου ἐγγράφεται ἄνευ τῆς συμπράξεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἀκινήτων τῶν ἀποτελούντων τὴν ὁμάδα προσώπων ὑποθήκη ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δι' ὁλόκληρον τὸ ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ποσόν.

Ἡ ὑποθήκη αὕτη ἰσχύει κατὰ παντὸς ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς καὶ πρὸ τῆς συνάψεως τῶν ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθρ[ο]ις δανείων, προηγεῖται πάσης ἄλλης ὑποθήκης ἢ ἄλλου βάρους ἐγγραφέντος μετ' αὐτὴν καὶ πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 σημειώσεως καὶ δὲν δύναται νὰ διαγραφῇ ἄνευ συγκαινέσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4.

Ἅμα τῇ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγραφῇ τῆς ὑποθήκης, ἕκαστος τῶν ἀποτελούντων τὴν κτηματικὴν ὁμάδα δύναται μόνος, μὴ προσαπαιτουμένης συμπράξεως καὶ τῶν λοιπῶν, νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δάνειον εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε καὶ διαδοχικῶς μέχρι τοῦ ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐκθέσει ὁριζομένου δι' αὐτὸν ποσοῦ.

Διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δανειακοῦ τούτου συμβολαίου, πάντες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν κτηματικὴν ὁμάδα καθίστανται ἔναντι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπ' εὐθείας καὶ εἰς ὁλόκληρον μετὰ τοῦ συνάψαντος τὸ δάνειον προσωπικῶς συνοφειλέται, στερούμενοι τῶν ἐκ τῆς κοινῆς ἀλληλεγγύης εὐεργετημάτων.

Ἄρθρον 5.

Τὰ χορηγούμενα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δάνεια προορίζονται πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ νέου σχεδίου τῆς πόλεως Σερρῶν γηπέδων, οὐδαμῶς ὅμως ἐπηρεάζονται τὰ ἐκ τῶν δανείων τούτων δικαιώματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ τῆς μὴ πραγματοποιήσεως ἐξ οἱουδήποτε λόγου τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ἄρθρον 6.

Ἕκαστος τῶν ἀποτελούντων τὴν κτηματικὴν ὁμάδα δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δάνειον μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τῆς ἀνεγερθησομένης ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομῆς, οὐδέποτε ὅμως τὸ ποσὸν τοῦ δανείου δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐκθέσει ὁριζόμενον δι' ἑκάστην οἰκοδομὴν ποσόν.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ὑπὸ ἀνέγερσιν οἰκοδομάς.

Ἄρθρον 7.

Τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ συντάξαντος τὸ δανειακὸν συμβόλαιον συμβολαιογράφου ἐνεργεῖται ἐν τῇ σχετικῇ σελίδι τῶν ὑποθηκῶν ἁπάντων τῶν κτημάτων τῆς ὁμάδος παρὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ὑποθήκης σημείωσις ἐμφαίνουσα τὸ ποσὸν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δανείου, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τοῦ δανειακοῦ συμβολαίου.

Ἄρθρον 8.

Τὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις δάνεια εἶνε πάντοτε ἐξοφλητέα κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου τοκοχρεωλυσίας τὸ βραδύτερον ἐντὸς πέντε ἕως δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς συνομολογήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

Πρὸς μερικὴν ἐπὶ πλέον ἀσφάλειαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

διὰ τὴν χορήγησιν τῶν δανείων τούτων ἀναλαμβάνει τὸ Δημόσιον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ εἰς αὐτὴν τὸ τρίτον παντὸς ποσοῦ ὀφειλομένου αὐτῇ διὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα.

Ἡ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἄμεσος αὐτῇ ἀξίωσις τῆς Τραπέζης γεννᾶται εὐθὺς ὡς ἐξ οἱουδήποτε λόγου καταστῇ ἀπαιτητὸν εἴτε ὁλόκληρον τὸ χορηγηθὲν δάνειον, εἴτε οἱαδήποτε χρεωλυτικὴ ἢ ἄλλη δόσις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἡ πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἀνωτέρω δανείων ἐγγραφεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου ὑποθήκη ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 σημείωσις ὑπὲρ αὐτῆς παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ καὶ ἔναντι παντὸς τρίτου ἀξιοῦντος δικαίωμα κυριότητος ἢ ἄλλο ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἐνυποθήκου.

Ἡ ἀξίωσις τούτου δὲν ἔχει ἔναντι τῆς Τραπέζης ἐμπράγματον δύναμιν, τεκμαιρομένου ὡς πρὸς αὐτὴν ἀκαταμαχήτως ὅτι ὁ εἰς αὐτὴν παραχωρήσας εἰς ὑποθήκην τὸ ἀκίνητον εἶνε κύριος αὐτοῦ.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ πάσης συμβατικῆς ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑποθήκης ἐγγεγραμμένης ἐπὶ ἀκινήτων ἐντὸς τοῦ νέου σχεδίου τῆς πόλεως Σερρῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 27 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Γκότσης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1925.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. Τσιτσεκλῆς

---

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 14ης Ἰουνίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 393 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῶν πρὸς αὐτὸ ἀντιστοίχων ἄρθρων τῶν λοιπῶν περὶ εἰρήνης Συνθηκῶν».

Νόμος 3325

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ παρὰ τῆς IV Γενικῆς Συνδιασκέψεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἰς ἣν ἡ Ἑλλὰς δεόντως ἐξεπροσωπήθη, γενόμενον ἀποδεκτὸν πρωτόκολλον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 393 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῶν πρὸς αὐτὸ ἀντιστοίχων ἄρθρων τῶν λοιπῶν περὶ εἰρήνης συνθηκῶν», ἔχον ὡς ἕπεται ἐν Γαλλικῇ καὶ Ἀγγλικῇ πρωτοτύπῳ καὶ ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Γαλλικὸν κείμενον

PROTOCOLE

Relatif

A un amendement à l'article 393 du Traité de Versailles et aux articles correspondants des autres traités de paix.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations convoquée à Génève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail et s'y étant réunie le 18 Octobre 1922, en sa quatrième session, a adopté, dans sa séance du 2 Novembre 1922 une résolution portant amendement à l'Article 393 du Traité de Versailles et aux articles correspondants des autres Traités de Paix. Cette resolution, insérée dans un Acte signé par le Président de la Conférence et le Directeur du Bureau International du Travail et déposé au Sécrétariat de la Société des Nations, le 26 Décembre 1922, est rédigée comme suit :

«L'article 393 du Traité de Versailles et les articles correspondants des autres Traités de paix seront rédigés de la manière suivante:

«Le Bureau International du Travail sera placé sous la direction d'un Conseil d'administartion composé de trente-deux personnes:

seize représentant les gouvernements,
huit représentant les patrons et
huit représentant les ouvriers.

«Sur les seize personnes représentant les Gouvernements, huit seront nommées par les Membres dont l'importance industrielle est la plus considérable et huit seront nommées par les Membres désignés à cet effet par les délégués gouvernementaux à la Conférence, exclusion faite des délégués des huit Membres sus mentionnés. Sur les seize Membres représentés, six devront être des Etats extra-européens.

«Les contestations éventuelles sur la question de savoir quels sont les Membres ayant l'importance industrielle la plus considérable seront tranchées par le Conseil de la Société des Nations.

«Les personnes représentant les patrons et les personnes représentant les ouvriers seront élues respectivement par les délégués patronaux et les délégués ouvriers à la Conférence. Deux représentants des patrons et deux représentants des ouvriers devront appartenir à des Etats extra-Européens.

Le Conseil sera renouvelé tous les trois ans.

«La manière de pourvoir aux sièges vacants, la désignation des suppléants et les autres questions de même nature pourront être réglées par le Conseil sous réserve de l'approbation de la Conférence.

«Le Conseil d'administration élira un Président dans son sein et établira son réglement.

Il se réunira aux époques qu'il fixera lui même. Une session spéciale devra être tenue chaque fois que douze personnes faisant partie du Conseil auront formulé une demande écrite à cet effet».

Les soussignés, dûment autorisés, déclarent accepter, au nom des Membres de l'Organisation internationale du Travail qu'ils représentent, l'amendement ci-dessus.

Le présent Protocole, qui reste ouvert à la signature des membres de l'Organisation internationale du Travail, sera ratifié et les ratifications seront déposées aussitôt que possible au Secrétariat de la Société des Nations.

La ratification du présent Protocole sera considérée comme la ratification, prévue à l'article 422 du Traité de Versailles et aux articles correspondants des autres Traités de Paix, de l'amendement ci-dessus, qui deviendra exécutoire conformément aux stipulations des dits articles.

Une copie certifiée conforme du présent Protocole sera transmise par le Secrétaire général à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail.

Fait à Genève, le quatorze Juin 1923, en un seul exemplaire dont les textes français et anglais feront foi et qui restera déposé dans les archives du secrétariat de la Société des Nations.

Ἀγγλικὸν κείμενον

PROTOCOL

Of an amendment to article 393 of the treaty of Versailles and the corresponding articles of the other treaties of peace.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations, having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fourth Session on October 18th 1922, adopted at its meeting on November 2nd 1922 a resolution being an amendment to Article 393 of the Treaty of Versailles and the corresponding Articles of the other Treaties of Peace. This resolution, the text of which is contained in a document signed by the President of the Conference and the Director of the International Labour Office and deposited with the Secretariat of the League of Nations on December 26th 1922, reads as follows :

«Article 393 of the treaty of Versailles and the corresponding Articles of the other Treaties of Peace shall read as follows :

«The International Labour Office shall be under the control of a Governing Body consisting of thirty two persons :

Sixteen representing Governments.

Eight representing the Employers and

Eight representing the Workers.

Of the sixteen persons representing Governments, eight shall be appointed by the Members of chief industrial importance, and eight shall be appointed by the Members selected for that purpose by the Government Delegates to the Conference excluding the Delegates of the eight members mentioned above. Of the sixteen Members represented six shall be non-European States.

Any question as to which are the Members of chief industrial importance shall be decided by the Council of the League of Nations.

The persons representing the Employers and the persons representing the Workers shall be elected respectively by the Employers' delegates and the Workers' Delegates to the Conference. Two Employers' representatives and two workers' representatives shall belong to non European States.

The period of office of the Governing Body shall be three years.

The method of filling vacancies and of appointing substitutes, and other similar questions, may be decided by the Governing Body subject to the approval of the Conference.

The Governing Body shall, from time to time, elect one of its number to act as its Chairman, shall regulate its own procedure, and shall fix its own times of meeting. A special meeting shall be held if a written request to that effect is made by at least twelve of the representatives of the Governing Body».

The undersigned, being duly authorised, declare that they accept, on behalf of the Members of the International Labour Organisation which they represent, the above amendment.

The present protocol, which remains open for signature by the Members of the International Labour Organisation, will be ratified and the ratifications will be deposited as soon as possible with the Secretariat of the League.

The ratification of the present protocol will be considered as ratification, within the meaning of Article 422 of the treaty of Versailles and of the corresponding articles of the other Treaties of Peace, of the above amendment, which will come into force in accordance with the provisions of the said articles.

A certified copy of the present Protocol will be transmitted by the Secretary-General to all Members of the International Labour Organisation.

Done at Geneva, on fourteenth June 1923 in a single copy of which the French and English texts are both authentic, and which will be kept in the archives of the Secretariat of the League of Nations.

Ἑλληνικὸν κείμενον

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ἀφορῶν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 393 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῶν ἀντιστοίχων ἄρθρων τῶν λοιπῶν περὶ εἰρήνης συνθηκῶν.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῶν μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας καὶ συνελθοῦσα ἐν αὐτῇ τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1922 εἰς τὴν δ' αὐτῆς σύνοδον, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 2ας Νοεμβρίου 1922 ἀπεδέχθη ἀπόφασιν τροποποιοῦσαν τὸ ἄρθρον 393 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἄρθρα τῶν λοιπῶν περὶ εἰρήνης συνθηκῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, περιληφθεῖσα εἰς πρᾶξιν ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Συνδιασκέψεως καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ κατατεθεῖσα τὴν 26ην Δεκεμβρίου 1922 παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἔχει ὡς ἑπεται:

«Τὸ ἄρθρον 393 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἄρθρα τῶν λοιπῶν περὶ εἰρήνης συνθηκῶν τροποποιοῦνται ὡς ἀκολούθως.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ἐργασίας θὰ διευθύνηται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ 32 προσώπων, ἐξ ὧν

Δέκα ἓξ πρόσωπα ἐκπροσωποῦντα τὰς Κυβερνήσεις,

Ὀκτὼ πρόσωπα ἐκπροσωποῦντα τοὺς ἐργοδότας καὶ

Ὀκτὼ πρόσωπα ἐκπροσωποῦντα τοὺς ἐργάτας.

Ἐκ τῶν δέκα ἓξ προσώπων τῶν ἐκπροσωπούντων τὰς Κυβερνήσεις ὀκτὼ μὲν θέλουν διορισθῇ ὑπὸ τῶν μελῶν ἐκείνων ἂν ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τυγχάνει ἡ μᾶλλον σημαντική, ὀκτὼ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑποδειχθησομένων μελῶν παρὰ τῶν ἐν τῇ Διασκέψει Κυβερνητικῶν πληρεξουσίων, ἀποκλειομένων τῶν πληρεξουσίων τῶν ὡς ἄνω μνημονευομένων ὀκτὼ μελῶν.

Μεταξὺ τῶν οὕτως ἐκπροσωπουμένων δέκα ἓξ μελῶν δέον νὰ περιλαμβάνωνται ἓξ Κράτη κείμενα ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης.

Αἱ ἐνδεχόμεναι ἀμφισβητήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τίνα εἰσὶ τὰ μέλη ἂν ἡ βιομηχανικὴ σπουδαιότης εἶναι ἡ μᾶλλον σημαντικὴ θὰ λύωνται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Τὰ ἐκπροσωποῦντα τοὺς ἐργοδότας πρόσωπα θὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τῶν παρὰ τῇ Συνδιασκέψει πληρεξουσίων τῶν ἐργοδοτῶν, τὰ δὲ ἐκπροσωποῦντα τοὺς ἐργάτας ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῇ πληρεξουσίων τῶν ἐργατῶν. Ἐξ ἀμφοτέρων τούτων δύο ἐργοδοτικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ δύο ἐργατικοὶ δέον νὰ ἀνήκουν εἰς Κράτη κείμενα ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης.

Ἡ ἀνανέωσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δέον νὰ λαμβάνῃ χώραν ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν.

Ὁ τρόπος τῆς πληρώσεως τῶν χηρευουσῶν θέσεων, ἡ ὑπόδειξις τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ζητήματα δύνανται νὰ κανονίζωνται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Συνδιασκέψεως.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ ἐκλέξῃ ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ ὡς Πρόεδρον καὶ θέλει καταρτίσει τὸν κανονισμὸν αὐτοῦ, θὰ συνέρχηται δὲ καθ' ἃς ἐποχὰς αὐτὸ τοῦτο θέλει ὁρίζει. Εἰδικὴ σύνοδος δέον νὰ συγκαλῆται ὁσάκις δώδεκα τοὐλάχιστον μέλη τοῦ Συμβουλίου ἤθελον διατυπώσει ἔγγραφον περὶ τούτου αἴτησιν».

Οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιωδοτημένοι, δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται ἐν ὀνόματι τῶν παρ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευομένων μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας τὴν ὡς ἄνω τροποποίησιν.

Τὸ παρὸν πρωτόκολλον θέλει μείνει ἀνοικτὸν πρὸς ὑπογραφὴν παρὰ τῶν μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουν κατατεθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ κύρωσις τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου θέλει θεωρηθῇ ὡς ἡ κύρωσις τῆς ἀνωτέρω τροποποιήσεως, ἡ προβλεπομένη παρὰ τοῦ ἄρθρου 422 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῶν ἀντιστοίχων τούτῳ ἄρθρων τῶν λοιπῶν περὶ εἰρήνης συνθηκῶν, ἡ δὲ τροποποίησις αὕτη θέλει καταστῇ ἐκτελεστή, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προαναφερομένων ἄρθρων.

Βεβαιωμένων ἀντιγράφων, σύμφωνον τῷ παρόντι πρωτοκόλλῳ, θέλει διαβιβασθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ 14 Ἰουνίου 1923 εἰς ἓν ἀντίτυπον κατατεθησόμενον ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, οὗτινος τὰ ἐν τῇ Γαλλικῇ καὶ Ἀγγλικῇ κείμενα ἔσονται ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 29 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν **Α. Μιχαλακόπουλος**

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας **Κ. Σπυρίδης**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1925.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Π. Τσιτσεκλῆς

---

(8)

Περὶ τροποποιήσεως, προσθήκης καὶ συμπληρώσεως τελωνειακῶν, φορολογικῶν καὶ ἄλλων νόμων καὶ περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεων ἀφορωσῶν τὰς τελωνειακὰς ἀρχάς.

Νόμος 3326

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 25 Ἰουλίου 1920 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου» προστίθεται ἑτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω·

1) Δοχεῖα κενὰ μεταχειρισμένα ἢ μὴ μετὰ ἢ ἄνευ σιδηρῶν δεσμῶν (τσερκίων) εἰσαχθέντα πρὸς πλήρωσιν δι' ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐπανεξαγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἀποταμιευθέντα μέχρι τέλους Ἰουνίου 1924 εὑρισκόμενα δ' ἐν ἐκκρεμεῖ ἀποταμιεύσει κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν φόρων ὑπολογιζομένης τῆς μεταλλικῆς ἀραχμῆς εἰς τὸ ἄρτιον, ἐὰν ἐκτελωνισθῶσι πρὸς ἐξόφλησιν τῶν σχετικῶν πράξεων ἀποταμιεύσεως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2) Ἐὰν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1925 τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος δοχεῖα ἐξαχθῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πεπληρωμένα ἐγχωρίων προϊόντων ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς δικαιούχους τὰ τρία τέταρτα τοῦ καταβληθέντος εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν φόρων, τηρουμένων τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος».

Ἄρθρον 2.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» προστίθεται νέα παράγραφος ἔχουσα οὕτω·

4) Χαρακτηρίζονται ὡς κενὰ δοχεῖα τὰ εἰς τεμάχια ἢ δέματα εἰσερχόμενα ἐν Κρήτῃ ξύλινα κιβώτια τὰ χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν τοποθέτησιν ἐντὸς αὐτῶν σταρίδος πρὸς ἐξαγωγὴν καὶ τὰ καννάβινα ἢ τρίχινα περιτυλίγματα (τσούλια) μόνον ὁσάκις ταῦτα χρησιμοποιοῦνται ἢ πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν περιτύλιξιν τοῦ εἰς δέματα συσκευαζομένου καπνοῦ εἰς φύλλα ἐξαχθησομένου εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπὶ τῶν περιτυλιγμάτων τούτων ἐφαρμόζονται ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ νόμου 1165 καὶ τῶν λοιπῶν τελωνειακῶν νόμων.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» προστίθεται νέα παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς·

3) Τὰ ἐν τῷ Τελωνείῳ Θεσσαλονίκης παραμένοντα εἰσέτι ἐκκρεμῆ πρωτόκολλα ἀζητήτων ἐμπορευμάτων συνταχθέντα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1913 μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1916, λογίζονται ἐξωφλημένα, ἐφ' ὅσον διὰ πρακτικοῦ συνασσομένου παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων Μακεδονίας-Θράκης, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τελωνείου Θεσσαλονίκης καὶ ἑνὸς τελώνου α' τάξεως τοῦ αὐτοῦ Τελωνείου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, βεβαιωθῇ ὅτι τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω πρωτοκόλλοις ἀναφερόμενα ἐμπορεύματα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Τελωνείου Θεσσαλονίκης, εἴτε παραληφθέντα ὑπὸ τῶν Συμμάχων, εἴτε ἄλλως πως ἀπολεσθέντα.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1724 τῆς 4 Φεβρουαρίου 1919 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 1166 περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» καταργεῖται καὶ ἀντ' αὐτοῦ προστίθενται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ νόμου 1165 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἐδ. θ' τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 16 Ἀπριλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1165 κλπ.» νέαι παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω·

11. Εἰσπράττεται πρόσθετον τέλος 15 ο/ο ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦ εὐρεθέντος ἐμπορεύματος ὁσάκις διὰ τῆς διασαφήσεως ἐδηλώθη ὡς ἄγνωστον τὸ περιεχόμενον τοῦ δοχείου ἢ δέματος, εἴτε ὡς πρὸς τὸ εἶδος, εἴτε τὸ ποσὸν, εἴτε ποιὸν καὶ βάρος.

12. Ἐπίσης εἰσπράττεται πρόσθετον τέλος 5 ο/ο ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦ εὐρεθέντος ἐμπορεύματος, ὁσάκις ἐν τῇ καταπεθείσῃ διασαφήσει εἰσαγωγῆς ἐνυπάρχει ἀοριστία ὡς πρὸς τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐμπορεύματος.

Ἄρθρον 5.

Ἐπεκτείνεται ὡς πρὸς τὰς κατὰ τοὺς πολέμους καταστρα-

σεισας ἐκτάσεις τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τὰ σεισμοπαθῆ ἢ πλημμυροπαθῆ μέρη τοῦ Κράτους·

α΄) ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1923 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου νόμων» καὶ

β΄) ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3214 τῆς 14 Αὐγούστου 1924 «περὶ ἐπιτρεπτάσεως καὶ ἐπὶ τῶν κίτρων τῆς παρεχομένης ὑπὸ τοῦ νόμου ΒΩΙ΄ προσωρινῆς ἀτελείας κλπ.» διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ δημοτικοῦ φόρου καταβληθέντος ἐπὶ οἰκοδομησίμων ὑλικῶν εἰσαχθέντων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Διὰ Διαταγμάτων καθορισθήσονται οἱ ὅροι, διατυπώσεις καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὰ ὑλικὰ καὶ τὰ τελωνεῖα, δι' ὧν θὰ εἰσάγωνται ἢ εἰσήχθησαν τὰ ἐν λόγῳ οἰκοδομικὰ ὑλικά.

"Αρθρον 6.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου πληρωμὴ δραχμῶν ἐνενήκοντα χιλιάδων (90.000) εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Καβάλλας, δαπανηθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τῶν Νόμων περὶ Δημοσίων Ἔργων ἀνέγερσιν ὑποστέγου τοῦ Τελωνείου Καβάλλας, παραχωρηθέντος εἰς χρῆσιν τοῦ Τελωνείου Καβάλλας, καὶ περιελθόντος εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐνεργηθήσεται βάσει χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν βάσει δικαιολογητικῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

"Αρθρον 7.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1935 τῆς 23 Ἰανουαρίου 1920 «περὶ εἰσαγωγῆς χάρτου ἄνευ ὑδατίνων γραμμῶν πρὸς τύπωσιν ἐφημερίδων», ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου2282 τῆς23 Ἰουνίου 1920 «περὶ εἰσαγωγῆς χάρτου ἄνευ ὑδατίνων σημείων πρὸς τύπωσιν ἐφημερίδων καὶ ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν».

"Αρθρον 8.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 1 ἕως 5 καὶ 7 τοῦ νόμου ΒΡΝΗ΄ καὶ τοῦ ἄρθρου 96 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰσαγωγὴ ἐκ Τουρκίας ἐλαιοκάρπου πρὸς ἔκθλιψιν καὶ ἐπανεξαγωγὴν τοῦ ἐκ τούτου παραχθησομένου ἐλαίου.

Τὸ ἔλαιον τοῦτο ἐξαγόμενον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπόκειται εἰς πάσας τὰς διατυπώσεις, φόρους καὶ τέλη, εἰς ἃς ὑπάγεται καὶ τὸ ἐξ ἐγχωρίου ἐλαιοκάρπου παραγόμενον ἔλαιον.

"Αρθρον 9.

1) Ἐγκρίνεται ὁ προσηρτημένος τῷ παρόντι προϋπολογισμὸς δαπάνης ἐκ δραχμῶν τριακοσίων ἐνενήκοντα χιλιάδων (390.000) διὰ τὴν ἀνέγερσιν τελωνειακοῦ καταστήματος Πυθίου (ἐπαρχίας Διδυμοτείχου).

2) Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ αὐξηθῇ ἡ διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐγκρινομένη δαπάνη κατὰ ὀγδοήκοντα χιλιάδας δραχμ. (80000) ἐν περιπτώσει καθ' ἣν καταδειχθῇ ἀνεπαρκὴς ἡ ἐν λόγῳ δαπάνη πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος Πυθίου.

"Αρθρον 10.

1) Ἡ διὰ τοῦ νόμου 3229 τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1924 «περὶ χορηγήσεως πιστώσεων διὰ τὴν ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν καὶ προμήθειαν εἰδῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τελωνειακῶν τινων καταστημάτων ἐγκριθεῖσα πίστωσις ἐκ δραχμ. ὀκτακοσίων ὀγδοήκοντα χιλιάδων (880.000) διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος Χανίων αὐξάνεται εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν (1000000).

2) Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐγκρινομένη πίστωσις δύναται νὰ αὐξηθῇ κατὰ διακοσίας χιλιάδας δραχμὰς (200000) ἐν περιπτώσει καθ' ἣν καταδειχθῇ ἀνεπαρκὴς ἡ ἐν λόγῳ πίστωσις πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.

"Αρθρον 11.

Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παραγρ. 6 τοῦ νόμου 928 τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1917 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας» καὶ κατὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 21 Δεκεμβρίου 1917 «περὶ ποσοστῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀποζημιώσεως αὐτῶν δι' ἐκτάκτους ὑπηρεσίας» εἰχπρεττομένων ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Χανίων καὶ Ἡρακλείου ἐκτάκτων ἀποζημιώσεων μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀνδρῶν τελωνοφυλακῆς τῶν ἀνωτέρω τελωνείων, ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ γραφεῖα τελωνειακοῦ ἐλέγχου διὰ τὴν παρὰ τούτων προσφερομένην ἐν τῷ γραφείῳ ἐργασίαν πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν.

Τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας συνεπείᾳ Ν. Δ. τῆς 5 καὶ 30 Νοεμβρίου 1922 καὶ κρθέντες ἐπαναδιοριστέοι συμφώνως τῷ νόμῳ 1011 (1917) εἰς τὴν προτέραν των θέσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου εἰς τὰς θέσεις των.

"Αρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρον 90 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» προστίθεται νέα παράγραφος ἔχουσα οὕτω·

6. Ἐὰν ἐν τῷ καταθεμένῳ δηλωτικῷ εἰσαγωγῆς ἀναγράφωνται ἐμπορεύματα ὑπαγόμενα εἰς τὸν κατ' ἐκτίμησιν τελωνισμόν, εὑρεθῶσι δὲ διάφορα τῶν δηλωθέντων ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον πρόστιμον μέχρι 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ τέλους τῶν εὑρεθέντων ἐμπορευμάτων. Τὸ αὐτὸ πρόστιμον ἐπὶ τοῦ τέλους τῶν εὑρεθέντων ἐμπορευμάτων ἐπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἐὰν ἐν τῷ καταθεμένῳ δηλωτικῷ εἰσαγωγῆς δὲν περιγράφωνται τὰ ἐμπορεύματα κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ δασμολογίου εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ ὑπαγωγὴ τούτων εἰς ὡρισμένην κλάσιν τοῦ δασμολογίου, εὑρεθῶσι δὲ διάφορα τῶν δηλωθέντων. Τοῦ προστίμου ἀπαλλάσσεται ὁ πλοίαρχος ἐὰν διὰ τῆς προσαγωγῆς τῆς πρωτοτύπου φορτωτικῆς ἀποδείξῃ ὅτι τὸ δηλωτικὸν ἔχει συνταχθῇ συμφώνως ταύτῃ.

"Αρθρον 13.

Ἀπαλλάσσονται παντὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, δημοτικοῦ, λιμενικοῦ καὶ παντὸς οἱουδήποτε ἑτέρου φόρου ἢ δικαιώματος τὰ ἀποκόμματα σύρων, ἕκαστον τῶν ὁποίων νὰ μὴ δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἄρτιόν τι ἀντικείμενον τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 43 γ΄ τοῦ νέου τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς.

"Αρθρον 14.

Εἰς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», προστίθενται νέαι παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω·

2) Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν ταῖς Γενικαῖς ἀποθήκαις ταῖς συνιστωμέναις ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς τελωνειακῆς Ἀρχῆς παράδοσις καὶ ἀποθήκευσις τῶν ἐμπορευμάτων ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν πλοίων καὶ φορτηγίδων τῇ συνοδείᾳ τελωνειακῶν ὀργάνων καὶ ἀδείᾳ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς. Ἡ ἀποθήκευσις ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων καὶ τοῦ νόμου ΒΥΠΘ΄ τῆς 10 Ἀπριλίου 1896 «περὶ Γενικῶν Ἀποθηκῶν» ἐφαρμόζονται δ' ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων ἀδιακρίτως ἅπασαι αἱ διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων, Διαταγμάτων κλπ., θεωρουμένων τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν ὡς προσωρινῶν τελωνειακῶν ἀποθηκῶν καὶ ἐνεργουμένων ἐν αὐταῖς ἀποθήκαις ταύτας πασῶν τῶν τελωνειακῶν ἐργασιῶν, τῶν κατὰ τοὺς τελωνειακοὺς νόμους ἀπαιτουμένων ἐπὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀποθηκευομένων ἐμπορευμάτων ἐφ' ὧν παραμένει ἀμείωτος ἡ

δικαιοδοσία τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἡ ἐκ τῶν τελωνειακῶν νόμων, Διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων ἀπορρέουσα.

Ἐν περιπτώσει ἀποθηκεύσεως ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας οἱ ἐκμεταλλευόμενοι τὰς ἀποθήκας ταύτας ὑπέχουσιν εὐθύνην ἀπέναντι τῶν κυρίων τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ Κράτους διά τε τὴν ἀξίαν αὐτῶν καὶ τὰ πληρωτέα τέλη, δικαιώματα καὶ λοιπὰ πρόστιμα ἢ πρόσθετα τέλη, ἃ ἀπὸ τῶν τελωνειακῶν νόμων καὶ κανονισμῶν ὁριζόμενα, ὑπέχοντες καὶ τὰς εὐθύνας διὰ τὰς πράξεις τῶν ἀποθηκαρίων τῶν ἀποθηκῶν αὐτῶν, καταλογιζομένων καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ τελωνειακοὶ ἀποθηκάριοι τοῦ Κράτους.

4. Εἰς τὰς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένας ἀποθήκας ἀπαγορεύεται ἡ ἀποθήκευσις ἐμπορευμάτων, ἐφ' ὧν ἐνηργήθησαν αἱ κατὰ τοὺς τελωνειακοὺς νόμους κλπ. διατυπώσεις ἀποταμιεύσεως.

5. Περὶ τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀποθηκεύσεως συνομολογεῖται εἰδικὴ σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐκμεταλλευομένου τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας, ἐγκρινομένη διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

6) Τὰ ἀποθηκευόμενα ἐμπορεύματα εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος δικαιωμάτων ὑπερημερίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν ταῖς ἀποθήκαις ταύταις παραμονῆς των.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 5 καὶ 8 τοῦ παρόντος νόμου ἀρχίζει ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1924, τοῦ δὲ ἄρθρου 13 ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸ ἄρθρον 43 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» προστίθενται νέαι παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω·

12. Ἐὰν ἐκπρόῃται ὡς ἀζήτητα ἐμπορεύματα ἀποθηκευμένα ἢ ἀποταμιευμένα εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας, τὸ ἐκπλειστηρίασμα τῶν ἐμπορευμάτων τούτων κατατίθεται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἐπὶ παρακαταθήκῃ ἐπ' ὀνόματι τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν, ὅπερ προσαρτᾶται εἰς τὸ πρωτόκολλον **μετὰ τῶν πρακτικῶν.**

13. Τὸ γραμμάτιον τοῦτο ἐξοφλεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 7, 8 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ νόμου 1165, ἐκπιπτομένων ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ πάντων τῶν νομίμων δικαιωμάτων τοῦ τε Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἐπὶ τῶν ἐκποιηθέντων ἐμπορευμάτων, τοῦ τυχὸν ἀπομένοντος ὑπολοίπου εἰσαγομένου εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον ὡς τακτικοῦ ἐσόδου.

Ἄρθρον 17.

Πλὴν τοῦ διὰ τῆς σημειώσεως τῆς κλάσεως 179α τοῦ νέου τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς ὁριζομένου χάρτου τυπογραφικοῦ πρὸς ἐκτύπωσιν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἵνα ὁ πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν προοριζόμενος χάρτης τυπογραφικὸς εἰσάγηται ἀτελῶς, κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐὰν ἔχῃ χρῶμα ἀσθενῶς ροδόχρουν καὶ ἂν φέρῃ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ συνεχεῖς ὑδατίνους γραμμὰς παραλλήλους καὶ ἀνὰ 5 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθησομένου.

Ἄρθρον 18.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ νέου τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν εἰσαγομένου χάρτου τὸ ἐκ τῶν πιεστηρίων κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν ἀπορριπτόμενον λόγῳ φθορᾶς ἢ μὴ χρησιμοποιήσεως ποσὸν χάρτου, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ ποσοστὸν μέχρι 2 ο/ο ἐπὶ τοῦ παραληφθέντος τοιούτου χάρτου, παραδίδεται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, καταβαλλομένης αὐτοῖς τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου τούτου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 19.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 140 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» προστίθεται νέα παράγραφος ἔχουσα οὕτω·

4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ λαμβάνῃ οἱαδήποτε κρίνῃ κατάλληλα μέτρα κατὰ τοῦ λαθρεμπορίου εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ κατοχῆς, νὰ συνιστᾷ τοπικὰ συμβούλια ἢ ἐπιτροπάς, εἰς ἃς ν' ἀναθέτῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων τούτων, νὰ ὁρίζῃ δι' ἀποφάσεώς του, τὴν συγκρότησιν, τὸν τρόπον ἐνεργείας τῶν συμβουλίων ἢ ἐπιτροπῶν τούτων καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, νὰ προβαίνῃ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰς τὴν ἐνοικίασιν ἢ ἀγορὰν πλωτῶν μέσων καὶ εἰς τὴν συντήρησιν αὐτῶν καὶ ἐν γένει νὰ ἐνεργῇ πᾶσαν οἱανδήποτε δαπάνην ἣν ἤθελε κρίνει ἐπιβεβλημένην πρὸς καταδίωξιν καὶ καταστολὴν τοῦ λαθρεμπορίου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πίστωσις ἴσης περίπου πρὸς τὸ ποσὸν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος εἰσπραχθέντων ἐξ ἐκποιήσεως λαθρεμπορευμάτων, δυναμένη ν' αὐξηθῇ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τοῦ εἰσπραχθέντος.

Ἄρθρον 20.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3229 τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1924 «περὶ χορηγίας πιστώσεων διὰ τὴν ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν καὶ προμήθειαν εἰδῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τελωνειακῶν τινῶν καταστημάτων» ἐγκριθεῖσα πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἓξ ἑκατομμυρίων (6.000.000) πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἔργων, προμηθειῶν διαφόρων ὑλικῶν καὶ πλωτῶν μέσων πρὸς καταδίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου αὐξάνεται εἰς δέκα πέντε ἑκατομμύρια (15.000.000).

Ἄρθρον 21.

Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ καταστήματος τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου καὶ Σφραγιστηρίου» ὁριζόμενον ποσὸν τῶν 2.000.000 δι' ἐπέκτασιν, συμπλήρωσιν καὶ ἐπισκευὴν τοῦ καταστήματος τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου καὶ Σφραγιστηρίου καθὼς καὶ διὰ τὴν προμήθειαν μηχανημάτων καὶ ὀργάνων αὐτοῦ, αὐξάνεται εἰς 4.500.000.

Ἄρθρον 22.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδ. ς' τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 25 Ἰουλίου 1920 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου» προστίθενται τὰ ἑξῆς·

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων, τῶν ἁμαξῶν καὶ ἐν γένει τροχοφόρων ἅτινα χρησιμεύουσιν ὡς μεταγωγικὰ μέσα ἐπιβατῶν, ὁδοιπόρων καὶ ἐμπορευμάτων, ἐπιτιθεμένης (ὑπὸ τοῦ τελωνείου εἰσαγωγῆς) πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος αὐτῶν, καταλλήλου μολυβδοσφραγῖδος ἀποτυπούσης τὴν σφραγῖδα τοῦ τελωνείου εἰσαγωγῆς, ἥτις σφραγὶς θ' ἀφαιρῆται κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἄρθρον 23.

Ἐγκρίνεται ὁ προσηρτημένος τῷ παρόντι προϋπολογισμὸς δαπάνης ἐκ δραχμῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα χιλιάδων (370.000) διὰ τὴν τοποθέτησιν ἐπὶ τῶν κειμένων ἀποθηκῶν τελωνείου Ἡρακλείου στέγης ἐκ μπετὸν-ἀρμέ.

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη δύναται νὰ αὐξηθῇ κατὰ ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας δραχμὰς (75.000) διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθησομένου, ἐὰν κατα-

δειχθῇ ἀνεπαρκὴς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἡ προϋπολογιζομένη δαπάνη.

Ἄρθρον 24.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἀπαλλάσσωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων αἱ ἐν ἄρθρῳ 10 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1920 «περὶ ἐγκαταστάσεως δεξαμενῶν καὶ ἀποθήκης ἐλευθέρας ἀποταμιεύσεως ναφθης, πετρελαίου καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν προϊόντων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Στάνταρ Ὄϊλ Κόμπανυ τῆς Νέας Ὑόρκης» ὁριζόμεναι ὕλαι, ἐφ' ὅσον καταναλίσκονται ἐντὸς τοῦ ἐλευθέρου συγκροτήματος τῆς ἑταιρείας, χάριν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν τῷ συγκροτήματι τούτῳ βιομηχανίας.

Ἄρθρον 25.

Ὁ ἐν τῇ σημειώσει τῆς κλάσεως 179α' τοῦ νέου τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς ὁριζόμενος χάρτης τυπογραφικὸς πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν δέον νὰ φέρῃ τὰς ὑδατίνους γραμμὰς ἀνὰ πέντε (5) ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου καὶ οὐχὶ ἀνὰ δέκα (10) ὡς ἐν τῷ δασμολογίῳ τούτῳ ὁρίζεται. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται δι' Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθησομένου.

Ἄρθρον 26.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ ὁρισθῇ ὁ χρόνος ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλει χρησιμοποιηθῇ ὁ παραγγελθεὶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μέχρι 12 Ἰανουαρίου 1925 χάρτης τυπογραφικὸς τῆς κλάσεως 300β' τοῦ ἰσχύοντος τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς πρὸς ἐκτύπωσιν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1925.

Ἄρθρον 27.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀπαλλάσσῃ τῆς καταβολῆς τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων εἰκόνας παντοειδεῖς ἀρχαίας ἢ νέας τέχνης, ἀγάλματα γύψινα ἢ λίθινα ἢ μαρμάρινα ἢ προπλάσματα ἐὰν εἰσάγωνται παρ' Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ βεβαιώσεως τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, ὅτι ταῦτα ἔργα τῆς ἰδίας αὐτῶν τέχνης.

Ἄρθρον 28.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀπαλλάσσῃ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ λιμενικοῦ, δημοτικοῦ φόρου καὶ λοιπῶν φόρων τὰ εἰσαχθησόμενα οἰκοδομικὰ ὑλικά, σκεύη, ἐρμάτια, μηχανήματα, ἔπιπλα κ.λ. τὰ προωρισμένα διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ πρώτην ἐγκατάστασιν τῆς συμφώνως πρὸς τὸ Βαλλιάνειον κληροδότημα ἀνεγερθησομένης ἐν Ληξουρίῳ Βαλλιανείου Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις ἐγγυωμένας τὴν ἀποκλειστικὴν χρησιμοποίησιν τῶν εἰδῶν τούτων διὰ τὸ εἰδικὸν τοῦτον σκοπόν, ὁρισθησομένας διὰ τῆς περὶ ἑκάστης ἀτελείας ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 29.

Τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς κλάσεως 313 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς·

313α') βιβλία ραμμένα ἢ χαρτόδετα, ἔστω καὶ ἂν περιλαμβάνωσι πίνακας ἢ εἰκόνας ἀναφερομένας εἰς τὸ κείμενον.

1) τετυπωμένα εἰς ξένας γλώσσας, δασμὸς γενικὸς ἀτελῆ.

2) τετυπωμένα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δασμὸς γενικὸς δραχ. 30 κατὰ 100 ὀκάδας.

3) ὅμοια τοῖς προηγουμένοις μετ' ἐξωτερικοῦ ἐπικαλύμματος δι' ὑφάσματος ἢ δέρματος δασμολογοῦνται κατὰ τὴν ἄνω κατηγορίαν μετ' αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ εἰς τὸ διπλάσιον.

4) Βιβλία ἐκ στερεοτυπίας τῶν κλασικῶν ἀρχαίων συγγραφέων (Ἑλλήνων ἢ Λατίνων) δεδεμένα ἢ μή, δασμὸς γενικὸς ἀτελῆ.

313β') Λοιπὰ μὴ κατονομαζόμενα ἔντυπα ραμμένα ἢ χαρτόδετα, ἔστω καὶ ἂν περιλαμβάνωσι πίνακας ἢ εἰκόνας ἀναφερομένους εἰς τὸ κείμενον, βιβλία μουσικῆς.

1) τετυπωμένα εἰς ξένας γλώσσας, δασμὸς γενικὸς δραχ. 10 κατὰ 100 ὀκάδας.

2) τετυπωμένα, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὴν Ἑλληνικήν, δασμὸς γενικὸς δραχ. 30 κατὰ 100 ὀκάδας.

3) ὅμοια τοῖς προηγουμένοις μετ' ἐξωτερικοῦ ἐπικαλύμματος δι' ὑφάσματος ἢ δέρματος, δασμολογοῦνται κατὰ τὰς ἄνω δύο κατηγορίας μετ' αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ εἰς τὸ διπλάσιον.

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἐδάφιον 2 τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 971 τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1917 «περὶ φορολογίας οἰνοπνεύματος», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 2332 καὶ τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ προσαυξήσεως τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἄλλων τινῶν τελῶν καὶ φόρων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

1. Ὁ ὑποβαλὼν προσφυγὴν καταβάλλει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς ἐπισυναπτομένου εἰς τὴν προσφυγὴν δραχμὰς τεσσαράκοντα (40) διὰ τέλη τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως, ἐξ ὧν δραχμαὶ εἴκοσι, ἓξ (26) καταβάλλονται εἰς τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου, τὸν εἰσηγητὴν καὶ γραμματέα αὐτοῦ, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα. Ἂν μὴ ἐπισυναφθῇ τὸ ἀνωτέρω γραμμάτιον μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως τῆς προσφυγῆς, ἀναβάλλεται ἐφ' ἅπαξ ἡ συζήτησις ἐπὶ δέκα πέντε (15) ἡμέρας, ἂν δὲ καὶ τότε δὲν εἶνε ἐπισυνημμένον ὁ διάδικος θεωρεῖται παραιτηθεὶς τῆς προσφυγῆς καὶ ἀποφαίνεται περὶ τούτου τὸ Δικαστήριον δι' ἀποφάσεως γραφομένης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

2. Ἐν τέλει τῆς § 5 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμου 971 προστίθενται αἱ ἑξῆς δύο παράγραφοι.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις ὅμως καθ' ἃς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 23 § 1, 24 § 1 ἐδ. ια', 26 § 1 ἐδάφ. θ', ια' καὶ ιϐ', ἐπιβάλλεται πρόστιμον πολλαπλάσιον τοῦ φόρου καταναλώσεως ἢ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἢ καὶ ἀμφοτέρων, ἡ ἐν συνόλῳ ἀποδιδομένη ἀμοιβὴ εἰς τοὺς ἄνω δικαιουμένους δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 50.000.

Αἱ ἀνωτέρω ἀμοιβαὶ δύνανται νὰ ἀποδοθῶσι προκαταβολικῶς εἰς τοὺς δικαιουμένους, μετὰ τὴν τελεσίδικον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν παραβάσεων τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ πρὸ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐπιβληθέντος προστίμου, ὅπερ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, περιέρχεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Δημόσιον. Πρὸς τοῦτο, ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγράφεται κατ' ἔτος πίστωσις οὐχὶ κατωτέρα τοῦ 1.000.000 δραχμῶν.

3. Ἐν τέλει τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 971, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2964, προστίθενται τὰ ἑξῆς·

Ὁ ὑπὸ τῶν ποτοποιῶν τούτων κατεχόμενος ἄμβυξ ποτοποιΐας διατελεῖ ἐσφραγισμένος, ἀποσφραγίζεται δ' ἑκάστοτε κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας ἐκδιδομένης παρὰ τῆς ἀσκούσης τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐργοστασίου οἰκονομικῆς ἀρχῆς, ὁσάκις πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς κατασκευὴν ποτῶν δι' ἀποστάξεως. Οἱ τοιοῦτοι ποτοποιοὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 10 ὁριζόμενον δικαίωμα ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος.

4. Οἱ ποτοποιοί, οἱ οὐδόλως κατέχοντες ἄμβυκα ποτοποιΐας ἢ μὴ προτιθέμενοι νὰ χρησιμοποιήσωσι κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ποτῶν τὸν τυχὸν παρ' αὐτῶν κατεχόμενον καὶ ἐσφραγισμένον διατελοῦντα ἄμβυκα ποτοποιΐας, ὑποχρεοῦνται νὰ ὁρίσωσι τοῦτο ἐν τῇ ὑποβαλλομένῃ δηλώσει διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος. Εἰς τοὺς τελευταίους τούτους ποτοποιούς, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ὁριζομένων ἐν ὑπεδ. 7 τοῦ

ἐδαφ. α' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 8, ἐν § 4 τοῦ ἄρθρου 13 καὶ ἐν ἐδαφ. δ' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 24, ἐπιτρέπεται νὰ διατηρῶσιν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις καὶ κατασήμασιν αὐτῶν πρὸς μεταπώλησιν οἵνους οἱουσδήποτε καὶ μετουσιωμένον οἰνόπνευμα.

Ἄρθρον 31.

Αἱ κατὰ τὸν νόμον 2105 τῆς 9 Μαρτίου 1920 «περὶ συστάσεως τροφικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως δημοσίων τελωνειακῶν καταστημάτων» χορηγούμεναι πιστώσεις καὶ μὴ χρησιμοποιούμεναι, εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους δι' ὃ ἐκορηγήθησαν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, τηρουμένων τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁρζομένων διατυπώσεων.

Ἄρθρον 32.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ καθ' οὗ, καὶ ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ παρόντος νόμου παραβόλου ἢ καὶ οἰκοθεν ἐπὶ ἀθωωτικῶν, ὅπως αἰτήσηται τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν καταδικασθέντα καὶ ἐπὶ ἀθωωτικῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκδεδομένων ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ κακὴν ἢ ἐσφαλμένην ἐκτίμησιν τῶν προσκομισθέντων καὶ ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν αὐτὰ ἐγγράφων.

Ἄρθρον 33.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀπαλλάσσῃ τῆς καταβολῆς τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν φόρων καὶ δικαωμάτων τὰ ἔξωθεν εἰσαγόμενα ἐργαλεῖα καὶ ὑφάσματα τῶν ἀνεγνωρισμένων Ταμείων Πρωτοβίας ἐλαιοπαραγωγῆς. Κυρώνται αἱ μέχρι σήμερον χορηγηθεῖσαι αὐτῷ σχετικαὶ ἀτέλειαι.

Ἄρθρον 34.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ προσθέτου φόρου τὰ κατὰ τὸ φορολογικὸν ἔτος 1924—25 ἀπαριθμηθέντα ἐντὸς τῆς παρατάσεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας μὴ δηλωθέντα αἰγοπρόβατα, δι' ἃ συνετάγησαν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης.

Ἄρθρον 35.

Ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3214 τῆς 14 Αὐγούστου 1924 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «πρὸς κατασκευὴν κονσερβῶν ἐγχωρίων τύπων» παρεντίθεται ἡ φράσις «μαρμελάδων πηκτῶν (gelées) καὶ ἄλλων γλυκῶν ἐξ ἐγχωρίων ὀπωρῶν, ὡς καὶ ζαχαροπήκτων ὀπωρῶν».

Ἄρθρον 36.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 836 προστίθεται παράγραφος 3 ἑρμηνευτικὴ αὐτοῦ:

«Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, διαφωνῶν πρὸς τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφηναμένης ὅτι δὲν συντρέχει ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον περίπτωσις ἀπαλλαγῆς τῶν δικαιωμάτων ὑπερημερίας, παραπέμπει δι' ἐγγράφου τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 119 τοῦ νόμου 1165 Δικαστήριον τῶν φορολογικῶν παραβάσεων, ὅπερ δι' ἀποφάσεώς του κρίνει τὴν διαφωνίαν. Τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου τούτου, τὰ τυχὸν λαβόντα μέρος εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀμφισβητήσεων, καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ ὑπὸ κρίσιν γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου, ἀντικαθιστάμενα διὰ τῶν νομίμων ἐν τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ ἀναπληρωτῶν.

Ἄρθρον 37.

1) Ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 971 διαγράφονται αἱ λέξεις «ὡς ἀντιπροέδρου».

2) Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου γ' παράγρ. δευτέρα τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21 παράγρ. 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Τὸν Προέδρον κωλυόμενον ἢ ἀπόντα ἀναπληροῖ ὁ ἐκ τῶν Νομικῶν Συμβούλων νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου, τὰ δὲ δύο ἕτερα μέλη τοῦ Δικαστηρίου ἀναπληροῦνται ὁ μὲν Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἑτέρου Νομικοῦ Συμβούλου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ὁ δὲ Διευθυντὴς τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων καὶ τούτου κωλυομένου ἢ ἀπόντος ὑπὸ τινος τῶν λοιπῶν Νομικῶν Συμβούλων.

Ἄρθρον 38.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων», ὡς οὗτος ἰσχυσεν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1923—1924, εἶναι ὅτι ἡ διὰ τῆς ἑρμηνευομένης ὧδε παραγράφου κατασταθεῖσα τὸ πρῶτον εὐθύνη τῶν διευθυντῶν, διαχειριστῶν καὶ ἐκκαθαριστῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ὑφίσταται μόνον ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1923, ἀφ' ἧς τοὐτέστιν ἰσχυσε τὸ δι' οὗ προσετέθη ἡ παράγραφος αὕτη Ν. Διάταγμα τῆς 19 Μαρτίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων κλπ.». Αἱ δὲ περὶ εὐθύνης διαχειριστῶν καὶ ἐκκαθαριστῶν τόσον διὰ τὸν φόρον τοῦ νόμου 1640, ὅσον καὶ διὰ τὸν τοῦ νόμου 2965 διατάξεις δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὧν ἡ διάλυσις ἀπεφασίσθη καὶ αἵτινες περιέπεσαν εἰς κατάστασιν ἐκκαθαρίσεως πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1923, ἔστω καὶ ἐὰν αὕτη ἤθελε τερματισθῇ μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1923.

2. Ἡ τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 505 τῆς 14 Δεκεμβρίου 1914 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος.

«Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἐξαιρετικῶς, ὅπως οἱ ἐπὶ βαθμῷ διευθυντοῦ ὑπάλληλοι τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας, οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸν πρὸς σύνταξιν χρόνον καὶ καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, διατηρῶνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν περὶ τῆς τοιαύτης προσωρινῆς καὶ ἐπὶ χρόνον οὐχὶ ἀνώτερον τῆς πενταετίας διατηρήσεως των γνωμοδοτήσῃ ἠτιολογημένως τὸ Συμβούλιον τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου.»

3. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΦΜ' «περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων» δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Παραρτημάτων τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομ. Διατάγματος προστίθεται καὶ παράγραφος πέμπτη, ἔχουσα οὕτω:

ε') Ὑπὲρ Ὀρφανοτροφείων ὀρφανῶν πολέμου, ἱδρυθέντων ὑπὸ ἰδιωτῶν, εἴτε ταῦτα ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον εἴτε ὄχι.

Ἄρθρον 39.

Ἐγκρίνεται ὁ προσηρτημένος τῷ παρόντι προϋπολογισμὸς δαπάνης δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑξακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (1.250.000) διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ τελωνειακοῦ καταστήματος Πατρῶν.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ αὐξηθῇ κατὰ 30 ο/ο ἡ ἀνωτέρω δαπάνη, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κριθῇ ἀνεπαρκὴς ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναφερομένη τοιαύτη.

Ἄρθρον 40.

Πρὸς διεξαγωγὴν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπηρεσίας τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου μετέχει καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, κατανεμομένης τῆς ὑπηρεσίας μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ταπτικοῦ Συμβούλου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 41.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἴρεται πᾶσα εὐθύνη ἐκ τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» πηγάζουσα καὶ ἀφορῶσα εἰς τελωνειακὰς παραβάσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἐξαιρέσει τῶν ἐχουσῶν χαρακτῆρα λαθρεμπορίας, λαβούσας δὲ χώραν κατὰ τὰ ἔτη 1916 μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1923 καὶ τιμωρουμένας κατὰ τὰ ἄρθρα 90, 91 παρ. 1 α', 92 καὶ 94 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 16 Ἀπριλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» καὶ τῶν νόμων περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ καὶ σιγαραγάρτου κλπ. ἀπαλλασσομένων παντὸς προστίμου τῶν ὑπευθύνων διὰ τὰς παραβάσεις ταύτας.

Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 99 παρ. 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ἐκδοθεῖσαι καὶ ὁριστικαὶ καταστᾶσαι πράξεις τῶν ἁρμοδίων τελωνειακῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τελωνειακῶν παραβάσεων, ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 119 καὶ 130 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» Διοικητικοῦ Δικαστηρίου φορολογικῶν παραβάσεων ἐκδοθεῖσαι καὶ ὁριστικαὶ καταστᾶσαι ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν αὐτῶν παραβάσεων ἀκυροῦνται, ἐκτὸς ἂν εἰσεπράχθησαν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν τὰ διὰ τῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεων τούτων καταγνωσθέντα πρόστιμα καὶ τέλη, ὅτε θεωροῦνται ὡς καλῶς εἰσπραχθέντα ταῦτα.

Αἱ πράξεις τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω παραβάσεων καθ' ὧν ἠσκήθη προσφυγὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» μὴ ἐκδικασθεῖσαι εἰσέτι ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1165 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου φορολογικῶν παραβάσεων κηρύσσονται ἄκυροι τῆς ἀκυρότητος αὐτῶν ἀπαγγελλομένης δι' ἰδίας ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκδιδομένης κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἡ διάταξις τῆς 3 παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζεται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου λαβουσῶν χώραν τελωνειακῶν παραβάσεων τῶν τιμωρουμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 92 παράγραφος 1 ἐδ. δ' τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος».

Ἄρθρον 42.

Εἰς τὸ ἄρθρον 117 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3214 τῆς 14 Αὐγούστου 1924 «περὶ ἐπεκτάσεως καὶ ἐπὶ τῶν κίτρων τῆς παρεχομένης ὑπὸ τοῦ νόμου προσωρινῆς ἀτελείας ζακχάρεως εἰς ὡρισμένα εἴδη ἐσπεριδοειδῶν» προστέθησαν δύο εἰσέτι παράγραφοι ἔχουσαι ὡς ἑξῆς·

4) Αἱ ἀτμοπλοϊκαὶ καὶ σιδηροδρομικαὶ Ἑταιρεῖαι, οἱ ἰδιοκτῆται ἀτμοπλοίων, οἱ ὑπὸ οἱανδήποτε ὀνομασίαν ἢ ἰδιότητα πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ἀπαλλάσσονται τῆς εὐθύνης διὰ τὰς ποινὰς καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ καταδικαζομένων ὑπαλλήλων ὑπηρετῶν, καὶ οἱουδήποτε προσώπου ἢ ὀργάνου αὐτῶν.

Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθεισῶν καὶ μήπω ἐκτελεσθεισῶν πράξεων τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ἢ ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου φορολογικῶν παραβάσεων, ἀνακληθουμένων τῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεων τούτων παρὰ τοῦ ἐκδόντος αὐτάς, κατόπιν αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως, κοινοποιουμένης παρὰ τοῦ καταδικασθέντος ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 43.

Εἰς τὸ ἄρθρον 92 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφ. α' τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 16 Ἀπριλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1165» προστίθεται νέα παράγραφος, ἔχουσα οὕτω:

2) Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 ἐδάφ. δ' πρόστιμον ἐπιβάλλεται μόνον εἰς τὸν φορτωτὴν καὶ παραλήπτην ἀλληλεγγύως, ὁσάκις οὗτοι τυγχάνουσι γνωστοί, οἱ αὐτοὶ εὐθυνόμενοι καὶ διὰ πᾶσαν παρουσιαζομένην εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως διαφορὰν μεταξὺ φορτωθέντων καὶ ἐκφορτωθέντων ἐμπορευμάτων καὶ ἐγχωρίων προϊόντων ὡς καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἢ τὴν μὴ ἔγκαιρον ἐκδοσιν τῶν νομίμων τελωνειακῶν ἐγγράφων διὰ τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων καὶ ἐγχωρίων προϊόντων.

Ἄρθρον 44.

Τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2494 «περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

3. Παρ' ἑκάστῳ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων Ὑπουργείων καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ Ὑπουργοῦ, ὡς καὶ διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὁρίζονται, ἐκτὸς τοῦ ὀργανικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ μονίμου προσωπικοῦ, δι' Ὑπουργικῆς πράξεως, εἷς ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως καὶ εἷς κλητὴρ α' τάξεως, ἐχόντες μὲν τὸν ἀντίστοιχον μισθόν, μὴ ὑπαγόμενοι ὅμως εἰς τὰς περὶ προσόντων ὡς καὶ τὰς λοιπὰς περὶ ταπτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

Οὗτοι ἀπολύονται δι' Ὑπουργικῆς πράξεως.

Ἄρθρον 45.

Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» χορηγούμεναι κατὰ τοὺς οἰκείους φορολογικοὺς νόμους· α') ἀποζημιώσεις εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὰς ἐκδικαστικὰς ἢ ἄλλας ἐπιτροπὰς ἢ διὰ τὴν διενέργειαν τοῦ ἐλέγχου καὶ β') δικαιώματα δικαστικῶν κλητήρων καὶ δημοσίων ὀργάνων διὰ τὴν κοινοποίησιν εἰδοποιήσεων, προσκλήσεων ἢ ἄλλων ἐγγράφων καὶ καταργηθεῖσαι διὰ τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, παρέχονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 46.

Ἐγκρίνεται ὁ προσηρτημένος τῷ παρόντι προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν τελωνειακοῦ καταστήματος Δοϊράνης ἐκ δραχμῶν διακοσίων πέντε χιλιάδων (205.000). Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ αὐξηθῇ ἡ ἀνωτέρω δαπάνη κατὰ 30 ο/ο, ἐφόσον κριθῇ ἀνεπαρκὴς ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναφερομένη τοιαύτη.

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν διασκευὴν του Τελωνείου Δοϊράνης

Αὐξων ἀριθμός	Ἔνδειξις τῶν ἔργων	Ἀριθ. τιμολογίου	Μονάδες ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας	Τιμὴ μονάδος		Δαπάνη			
						Μερικὴ		Ὁλικὴ	
				Δραχ	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
1	Ἐκσκαφαὶ θεμελίων	1	98μ 3	21		2058			
2	Τοιχοποιΐα (ἀργολιθοδομῆς)	2	95»	460		43700			
3	Ἡμίξεστος λιθοδομὴ	4	38»	772		29236			
4	Ξέστη λιθοδομὴ	5	12»	1272		15264			
5	Ἁρμολογία ὁρατῶν ἐπιφανειῶν ξεστῶν τε καὶ ἡμιξέστων	6	135» 2	50		6750			
6	Πλινθοδομὴ	7	22»	631		43882			
7	Στέγη ἐν ὁριζοντίᾳ προβολῇ	14	122»	211		25742			
8	Ὀροφὴ	10	74»	100		7400			
9	Πατώματα	15	74»	155		11470			
10	Ἐπιχρίσματα ἐσωτερικὰ	8	275»	26		7150			
11	Θῦραι μονόφυλλοι	19	τεμ. 12	863		10356			
12	Ἐξώθυρα προόψεως	20	» 1	1860		1860			
13	Παράθυρα ὑελαστασίων καὶ παραθυροφύλ. περσιδωτῶν γερμανικῶν	22	» 6	1442		8652			
14	Ὑελοστάσιον ἁπλοῦν 40Χ1,00	21	» 1	236		236			
15	Ὑδροχρωματισμὸς	9	322μ 2	3		966			
16	Ὀχετὸς ἐκ σκυροκονιάματος	13	μ. 5	170		850			
17	Ξηροκονιάματος	11	13μ 3	273		3549			
18	Ἐπικάλυψις βόθρου	18	—	—		150			
19	Πλὰξ ἐκ σκυροκονιάματος ἐπικαλύψεως ἀποχωρητηρίου	16	—	—		600			
20	Βαθμίδες ἐκ σκυροκονιάματος	17	τεμ. 3	100		300			
21	Ἐγκατάστασις μαγειρείου	23	—	—		2500			
	Ἀπρόοπτα							192771	
	Ἄθροισις							12229	
								205000	

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν θεωρησάντων Μηχανικῶν.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ δαπάνης διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Τελωνειακοῦ Καταστήματος Πατρῶν

Αὐξων ἀριθμὸς	Ἔνδειξις τῶν ἔργων	Ἀριθ. τιμολογίου	Μονάδες ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας	Τιμὴ μονάδος		Δαπάνη			
						Μερικὴ		Ὁλικὴ	
				Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
1	Ἀποκαθήλωσις στέγης καὶ ἀνατοποθέτησις ἐπιλοῦ ἀνεγερθησομένου 2ου ὀρόφου.....Μ2	18	810.00	183	—	148.230	—		
2	Κατασκευὴ πλαικυτοῦ σκελετοῦ ἄνω ὀρόφου ἐκ Beton armé..Μ.Κ.	30	70.00	2.050	—	143.500	—		
3	Κατασκευὴ πατώματος ἐκ σιδηροπαγοῦς σκυροκονιάματος (πλάξ, δοκοὶ).....Μ²	14	674.00	44	80	30ξ 491	20		
4	Κατασκευὴ διαχωρισμάτων δι' ἡμισείας ὀπτολίνθου (δρομικοῦ) Μ²	13	908.00	128	80	116.950	40		
5	Ἐπιχρίσματα ἐσωτερικὰ εἰς τρεῖς διαστρώσεις.....Μ²	16	908.00	25	—	22.700	—		
6	Κατασκευὴ ξυλίνης ὀροφῆς ἐκ δοκίδων καὶ ὀροφοπήχεων.....Μ²	19	625.00	45	60	285.000	—		
7	Ὀροφοκονιάματο διὰ γυψοκονίας καὶ τριχὸς εἰς τρεῖς διαστρώσεις Μ²	17	625.00	35	30	22.062	50		
8	Ὑδροχρωματισμὸς ἐπιχρισμάτων κλπ. εἰς τρεις διαστρώσεις....Μ²	32	1533.00	2	50	3.832	50		
9	Κατασκευὴ λουφωμάτων Γ'αλλικοῦ συστήματος ἐκ ξυλείας Σουηδίας καὶ ἐλαιοχρωματισμοῦ εἰς τρεῖς στρώσεις.....Μ²	21	30.00	729	—	21.870	—		
10	Κατασκευὴ ὑελοστασίων μετ' ὑελοπινάκων καὶ ἐλαιοχρωματισμοῦΜ²	20	94.00	398	—	37.412	—		
11	Κοτασκευὴ πλακοστρώσεως ἐκ πλακῶν σιμέντου 0,02χ0,20 λευκῶν καὶ μελανῶν μετὰ περιψωμάτων.....Μ²	15	473.00	75	30	35.616	90		
12	Κατασκευὰ ἐσωτερικῶν κουφωμάτων ἐκ ξυλείας Σουηδίας καὶ ἐλαιοχρωματισμοῦ.....Μ²	22	58.00	392	—	22.736	—		
13	Κατασκευὴ ξυλίνου πατώματος ἐπὶ πλακὸς ἐκ beton armé..Μ²	26	62.00	130	—	11.160	90		
14	Ἄρσις. ἐπισκευὴ καὶ ἀνατοποθέτησις κουφωμάτων ἐκ τοῦ κάτω ὀρόφου εἰς τὸν ἄνω μετ' ἐλαιοχρωματισμοῦ εἰς 2 στρώσειΣ..Μ²	23	50.00	110	—	5.500	—		
15	Κατασκεζὴ μαρμαρίνης κλίμακος ἐκ Πεντελεσίου λευκοῦ μορμάρου .....Μ. τρέχ.	27	45.00	582	—	26.190	—		
16	Κατασκευὴ ξυλίνης κλίμακος κατοικίας Τελώνου.....Μ. τρέχ.	31	34.08	353	—	12.002	—		
17	Ὀπτολινθοδομὴ πάχους μιᾶς καὶ ἡμισείας πλίνθου τοιχωμάτων ἄνω ὀρόφου .....Μ, Κ.	8	236.00	935	—	220.660	—		
18	Κιγκλιδώματα ἐξωστῶν διὰ σιδηρῶν κιγκλίδων.....χιλιόγρ.	25	25.00	12	50	31.250	—		
	Ἄθροισμα.....					1.212.662	90		
	Δι' ἀπροόπτευς δαπάνας.....					37.337	10		
								1.250.000	

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν θεωρησάντων Μηχανικῶν.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν πυρπολη θεισῶν Ἀποθηκῶν Τελωνείου Ἡρακλείου διὰ στέγης ἐκ μπετόν—ἁρμέ.

Ἄξων ἀριθμός	Ἐνδειξις τῶν ἔργων	Ἀριθ. τιμολογίου	Μονάδες ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας	Τιμὴ μονάδος Δραχ.	Λ.	Δαπάνη Μερική Δραχ.	Λ.	Δαπάνη Ὁλική Δραχ.	Λ.
1	Ἐκσκαφὴ θεμελίων Μ3	1	51	27	—	1377	—		
2	Λιθοδομὴ κοινὴ ἐκ λίθων ἀργῶν καὶ θραισοκονία μ3	2	187	290	60	54.342	—		
3	Λιθοδομὴ κοινὴ ἐκ λίθων ἀργῶν καὶ ἀμμοκονίας μ3	3	31	270	—	8.370	—		
4	Ξεστὴ λιθοδομὴ Ὀρθοστ ἄτιον φωταγωγῶν θυρῶν καὶ τόξων θυρῶν μ3	4	7	1163	—	8.141	—		
5	Διὰ τρεῖς θύρας ἐλισσομένας Μ2	5	37	487	—	18.030	10		
6	Τεγοσωλῆνες ἐκ γαλβανισμένης λαμαρίνης τῶν πέντε ὀκάδων διαμέτρου 0,12 μ. γ.	6	18	42	30	761	40		
7	Διὰ δύο χάνας ἐκ λαμαρίνης γαλβανισμένης	7	2	73	20	146	40		
8	Ὑαλοστάσια Δι' ἓν ὑαλοστάσιον περαστὸν ἐκ ξυλείας Ἀμερικῆς καθαρᾶς καλῆς ποιότητος κλπ. 1,20 × 2,40		6	868	80	5.212	80		
9	Δι' ἓν ὑελοστάσιον περαστὸν φωταγωγοῦ μετὰ τοῦ τετραξύλου ἐκ ξυλείας Ἀμερικῆς καθαρᾶς μετὰ τῶν σιδηρῶν ἀναρτημάτων ἀσφαλείας καὶ ὑαλοπινάκων τερ.		9	500	—	4.500	—		
10	Δι' ἓξ διδηρᾶ κιγκλιδώματα ὀκάδ.	10	504	10	20	5.140	80		
11	Δι' ἐπιχρίσματα ἐξ ἀμμονίας εἰς δύο διαστρώσεις	11	330	16	80	6.384	—		
12	Δι' ἓν μ2 ἐλαιοχρωματισμὸν εἰς τρεῖς διαστρώσεις μετὰ τοῦ σχετικοῦ στοκαρίσματος		140	34	30	4.802	—		
13	Δι' ἓν μ2 ὑδροχρωματισμὸν ἐκ γαλακτώματος ἐγχρόου ἀσβέστου καὶ χρώματος εἰς δύο στρώσεις Μ2	13	1800	1	90	3.420	—		
14	Δι' ἓν μ2 ὀπτοπλινσοδομῆς ἐξ ἀμμοκονίας	14	30	73	70	2.211	—		
15	Δι' ἓν μ2 ξυλότυπου μετ' ἐκριωμάτων Μ2	15	502	80	—	40.160	—		
16	Ράβδοι σιδηροῖ διὰ σιδηροπαγοῦς σκυροκονιάματος στέγης ἀποθηκῶν τελωνείου μετὰ τοποθετήσεις κλπ. χιλ.	16	8000	6	70	53.600	—		
17	Δι' ἓν μ3 σκυροκονίαμα διὰ τσιμεντοκονίας παραγωγῆς σιδηροπαγοῦς σκυροκονιάματος πρὸς κατασκευὴν στέγης ἐκ μπετὸν ἁρμὲ εἰσκόμισις διάστρωσις κοπάνισμα μ3	17	80	1033	50	82.680	—		
18	Δι' ἓν μ2 σκιρόστρωσις δαπέδου ἀποθηκῶν διὰ θραισοκονίας πάχ. 0,12 καὶ ἄνευ αὐτῆς τσιμεντοκονίας πάχους 0,03	20	701,25	68	30	47.895	35		
19	Δι' ἓν μ2 τσιμεντοκονία ἐπὶ τῆς στέγης ἐκ μπετὸν—ἁρμέ.	21	525 —	14	50	7.612	50		
	Ἄθροισμα					354.786	55		
	Ἀπρόοπτα					15.213	65	370.000	—

Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 12—11—1924

Ὁ τεχνικὸς βοηθὸς

(ὑπ.) ΜΙΧ. ΜΑΓΓΑΝΙΩΤΗΣ

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1925

Ὁ Γραμματεὺς

Σ. Π. ΚΟΥΤΣΟΜΕΡΑΣ

Ἐθεωρήθη

Ἐν Ἡρακλείῳ αὐθημερὸν

Ὁ Νομομηχανικὸς Ἡρακλείου

(Τ.Σ.) (ὑπ.) Χ. ΤΣΙΛΕΝΗΣ

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 30 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς

Κ. Γκότσης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1925.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Π. Τσιτσεκλῆς

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.